

LB

Lustigman & Blank,
Attorneys at Law

لوسטיغمان, بلانك,
مكتب محاماة
www.lb-law.net

לוסטיגמן ובלנק,
משרד עורכי דין

Adi Lustigman, LLB. LLM
Tamir Blank*, LLB. MA
* A member of the N.Y. Bar

עדי לוסטיגמן, ע"ד
תמיר בלנק, ע"ד. מוסמך ביחב"ל
* חבר בלשכת עוה"ד של ניו יורק

תאריך: 31.5.2009

בתשובה נא לציין: 3369
במקס 02-5681670
טל' 02 5681660

לכבוד
מר מוטי לוי
נציב השגות
ועדת השגה לזרים
משרד הפנים

הנדון: השגה - סירוב לשדרוג מעמד לתושבות קבע

בקשת אחמ"ש מס' 01/04

עבור הילדות:

ה סאלם, ת"ז (ילידת 2.6.1991)

ז סאלם, ת"ז (ילידת 3.1.1993)

ילדותיה של גבי סאלם, ת.ז.

מוגשת בזאת השגה על סירוב לערר בעניין שדרוג מעמד לתושבות קבע עבור ילדותיה של גבי סאלם, תושבת ישראל, שפרטיהן בנדון.

ואלו טעמי ההשגה:

רקע עובדתי:

- ביום 7.1.2004 הגישה גבי סאלם, תושבת ישראל המתגוררת בירושלים, בקשה להסדרת מעמדה של בנותיה, ה' וז.
- ביום 15.1.2004 התקבל מכתבה של גבי סאלם מרשם אסרף מלשכת המשיב, המודיע כי הבקשה עבור הבת ה' לא תטופל, כיוון שהילדה מעל לגיל 12 ורשומה בגדה.
- ביום 9.2.2005 אושרה בקשת הגבי סאלם להסדרת מעמדה של שלושה מילדיה של גבי סאלם ובניהם הילדה ז. ביום 21.7.2005 נרשמה הילדה ז במעמד א/5 לתקופה של שנתיים.
- ביום 12.9.2005 נשלחה ללשכת המשיב בקשה להחזיר לטיפול את הבקשה עבור הילדה ה', בעקבות התיקון משנת 2005 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (חוראת שעה) התשס"ג-2003 (להלן - חוק חוראת השעה), בו נקבע בסעיף 3א. (1) כי ניתן "לתת לקטין תושב אזור שגילו עד 14 רישיון לישיבת קבע".

27 Shmuel Hanagid
Jerusalem 94269
Tel: 972-2-6222808
Fax: 972-3-5214947
e-mail: tamir@lb-law.net

شارع شموايل هاناچيد ٢٧
القدس ٩٤٢٦٩
تلفون: ٠٢-٦٢٢٢٨٠٨
فاكس: ٠٣-٥٢١٤٩٤٧
www.lb-law.net

שמואל הנגיד 27
ירושלים 94269
טל': 02-6222808
פקס: 03-5214947
דואר: adi@lb-law.net

192.168.2.102 any documents: 30003369.doc

5. ביום 29.11.2005 נרשמה הבת ח' במעמד א/5 לתקופה של שנתיים.
6. ביום 8.5.2007 הוגשה בלשכת המשיב בקשה לשדרוג בנותיה של גבי סאלם למעמד של קבע.
7. ביום 30.10.2007 נרשמו הבנות במעמד א/5 לשנה נוספת.
8. ביום 30.7.2008 הוגשה בלשכת המשיב בקשה נוספת לשדרוג מעמדן של בנותיה של גבי סאלם למעמד של קבע. גם הפעם רשמו פקודי הלשכה את ה וז במעמד א/5 לשנה, במקום במעמד קבע כמבוקש.
9. ביום 4.2.2009 נשלח ללשכת המשיב ערר המוקד להגנת הפרט, על סירובו לשדרג את מעמדן של הילדות, כנדרש על פי חוק.
ערר מיום 4.2.2009 מצ"ב, מסומן א'.
10. ביום 11.3.2009 נשלחה תשובת המשיב לערר. בתשובתו מסרב המשיב את הערר, ככל הנראה, מבלי לתת את הדעת על הטענות המפורטים שהועלו בו ומבלי התייחסות למסגרת המשפטית הרלוונטית שהועלתה במסגרתו.
סירוב המשיב לערר מיום 11.3.2009 מצ"ב, מסומן ב'.
11. כיוון שכך שבים וחוזרים המשיגים על טענותיהם ועל המסגרת המשפטית לפיה יש לדון בבקשה שבנדון.
המסגרת המשפטית:
12. לאחרונה, חלו התפתחויות משפטיות, בשלן אנו שבים ופונים המשיגים בבקשה לשדרג את מעמדן של הבנות ה וז : (להלן: הבנות).
13. ראשית נטען, כי הבנות אינן כלל בחינת "תושבות אזור". הבנות נולדו בטורקיה, ועד חזרתן לישראל, בשנת 2000, התגוררו, עם שאר בני המשפחה, בטורקיה ובקפריסין, בשל לימודי אביהן ועבודתו. רישומן בתעודת הזהות הגדתית של אביהן, נועד רק לשם מסעותיהן שפורטו לעיל. הן מעולם לא התגוררו בשטחים. מיום חזרתה לישראל, מתגוררת המשפחה בירושלים. הוכחות על כך נשלו ללשכת המשיב במשך השנים. גם בחקירת המוסד לביטוח לאומי, אשר עותק ממנה צורף לכתב הערר מיום 4.2.2009, נקבע כי אימנן של הבנות היא תושבת החל מיום 1.9.2000.
14. בהקשר זה נציין, כי בעת שהגישה המשיגה את בקשתה לרשום את בנותיה בישראל, חלה ההגדרה המקורית של "תושב אזור", על פי הוראת השעה: "תושב אזור" – לרבות מי שמתגורר באזור אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין של האזור, ולמעט תושב יישוב ישראלי באזור". ביום 10.8.2008 ניתן פסק הדין בע"ס 5569/05 שר הפנים נ' עוויסאת ואח'. בפסק הדין נקבע, בעניין הגדרה זו, כי:

18. אשר על כן, ומאחר שאין לראות בבנות כתושבות שטחים, יש ליתן להן מעמד בישראל על פי הנוהל שנקבע בעת"ם 402/03 ג'ודה ואח' נ' שר הפנים ואח', הקובע:

המשיב מודיע, כי מדיניותו במקרים בהם נולד ילד של תושב קבע מחוץ לישראל תיושם באופן הבא:

א. מתן מעמד של קבע בישראל לילד של תושב קבע שנולד מחוזה לה, יהא בדרך של בקשה לאיחוד משפחות.

ב. התקופה לצורך ה"הליך המדורג" במקרים אלה תארך שנתיים.

ג. במהלך תקופה זו, ישהה הילד בישראל במעמד ארעי (רישיון מסוג א/5). הרישיון יינתן לתקופה של שנתיים רצופות, במהלכן לא יהיה צורך להגיש בקשה להארכתו.

ד. בתום שנתיים יוכל הילד לקבל מעמד של תושב קבע, בכפוף להוכחת מרכז חיים ובהעדר מניעה פרטנית של גורמי הביטחון.

ה. אין באמור לעיל כדי לגרוע מהוראות חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) התשס"ג – 2003.

19. נציין, ומבלי לוותר על הטענות שפורטו לעיל, כי אף לו ניתן היה לראות בבנות תושבות שטחים, הרי שיש ליתן להן מעמד של קבע. נפרט זאת:

20. ביום הגשת הבקשה טרם הגיעו הבנות לגיל 14. משכך על פי סעיף 3א (1) להוראת השעה, ניתן היה להעניק להן מעמד של קבע בישראל. אכן, בעקבות סעיף זה, הסכים המשיב להעניק להן מעמד ארעי. עם זאת, הנוהל שקיים היה בלשכת המשיב, לפיו לא ישודרג מעמדו של ילד העובר את גיל 14, בעודו מחזיק במעמד של א/5 – איננו חוקי. כך גם קבע בית המשפט לאחרונה, בשני פסקי דין. בעת"ם 8295/08 משאהרה ואח' נ' שר הפנים, שניתן ביום 24.11.2008, נקבע כי:

למעלה מן הצורך אציין כי גם בהנחה שהעותר הוא "תושב אזור" שעניינו נופל בגדרי סעיף 3א לחוק הוראת השעה, החלטת המשיב אינה יכולה לעמוד. בקשת איחוד המשפחות עבור העותר הוגשה ביום 24.5.04, בעת שהעותר היה בן פחות מ- 12 שנים. על פי נוסח החוק דאז, ניתן היה לתת לו כבר אז רישיון לישיבת קבע בישראל. למרות זאת, המשיב נתן לעותר אשרת שהייה זמנית בישראל בלבד, וזאת לתקופה של שנתיים. נמצא שבתום השנתיים, כאשר העותר הגיש בקשה לשדרוג מעמדו, גילו כבר היה מעל 12 שנים, ולגבי מבקשים בגיל זה חל הדין הרגיל שאינו מאפשר מתן מעמד בישראל. בינתיים הדין אמנם שונה על ידי העלאת גיל הקטינים ששר הפנים רשאי ליתן להם רישיון ישיבה בישראל לשם מניעת הפרדתם מהוריהם לגיל 14 (בעוד שקודם לכן הגיל עמד על 12 שנים). אולם, המשיב טוען שגם בתיקון זה אין כדי לסייע לעותרים, שכן בעת שעותר סיים את תקופת השנתיים שבה הוענק לו מעמד א/5 הוא כבר היה בן למעלה מ- 14 שנים,

ועל כן, לפי סעיף 3א(2) לחוק הוראת השעה, לא ניתן לשדרג את מעמדו ולא ניתן לתת לו אשרה לישיבת קבע בישראל. זאת, בניגוד לכל אחיו, שבעת תום תקופת השנתיים בה היו במעמד א/5 הם היו בני פחות מ- 14 שנים ועל כן קיבלו רישיונות לישיבת קבע.

עמדה זו של המשיב אינה מקובלת עלי. כפי שנאמר לעיל, חוק הוראת השעה מאפשרת לשר הפנים לתת לקטין עד לגיל 12 (בעת הגשת הבקשה) או עד לגיל 14 (לפי הנוסח הנוכחי של החוק) אשרת ישיבה בישראל, לרבות אשרה לישיבת קבע, בעוד שלקטין שגילו עולה על 12 (בעבר) או 14 (כיום), הוא מאפשר לתת היתר שהייה בישראל בלבד (ואף לא אשרה מסוג א/5).

למעלה מן הצורך אציין כי גם בהנחה שהעותר הוא "תושב אזור" שעניינו נופל בגדרי סעיף 3א לחוק הוראת השעה, החלטת המשיב אינה יכולה לעמוד. בקשת איחוד המשפחות עבור העותר הוגשה ביום 24.5.04, בעת שהעותר היה בן פחות מ- 12 שנים. על פי נוסח החוק דאז, ניתן היה לתת לו כבר אז רישיון לישיבת קבע בישראל. למרות זאת, המשיב נתן לעותר אשרת שהייה זמנית בישראל בלבד, וזאת לתקופה של שנתיים. נמצא שבתום השנתיים, כאשר העותר הגיש בקשה לשדרוג מעמדו, גילו כבר היה מעל 12 שנים, ולגבי מבקשים בגיל זה חל הדין הרגיל שאינו מאפשר מתן מעמד בישראל. בינתיים הדין אמנם שונה על ידי העלאת גיל הקטינים ששר הפנים רשאי ליתן להם רישיון ישיבה בישראל לשם מניעת הפרדתם מהוריהם לגיל 14 (בעוד שקודם לכן הגיל עמד על 12 שנים). אולם, המשיב טוען שגם בתיקון זה אין כדי לטייע לעותרים, שכן בעת שעותר סיים את תקופת השנתיים שבה הוענק לו מעמד א/5 הוא כבר היה בן למעלה מ- 14 שנים, ועל כן, לפי סעיף 3א(2) לחוק הוראת השעה, לא ניתן לשדרג את מעמדו ולא ניתן לתת לו אשרה לישיבת קבע בישראל. זאת, בניגוד לכל אחיו, שבעת תום תקופת השנתיים בה היו במעמד א/5 הם היו בני פחות מ- 14 שנים ועל כן קיבלו רישיונות לישיבת קבע.

עמדה זו של המשיב אינה מקובלת עלי. כפי שנאמר לעיל, חוק הוראת השעה מאפשרת לשר הפנים לתת לקטין עד לגיל 12 (בעת הגשת הבקשה) או עד לגיל 14 (לפי הנוסח הנוכחי של החוק) אשרת ישיבה בישראל, לרבות אשרה לישיבת קבע, בעוד שלקטין שגילו עולה על 12 (בעבר) או 14 (כיום), הוא מאפשר לתת היתר שהייה בישראל בלבד (ואף לא אשרה מסוג א/5).

מקובלת עלי טענת המשיב, שעדיין מסור לו לפי החוק שיקול דעת אם לתת רישיון ישיבה בישראל אם לאו, כמו גם שיקול דעת לתת תחילה היתר

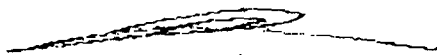
שהייה זמני או אשרת ישיבה זמנית כדי לבחון את השאלה האם הקטין מקיים בפועל מרכז חיים בישראל. עם זאת, כתוצאה מהנוהל שהמשיב קבע, לפיו בשלב ראשון לא יינתנו, בכל מקרה, רישיונות לישיבת קבע, אלא רישיונות ארעיים לשהייה בישראל לתקופה של שנתיים, ולאור פרשנותו של המשיב את הוראת סעיף 3א הנ"ל לחוק הוראת השעה, נמצא שבפועל המשיב מונע מתן רישיון לישיבת קבע מכל מי שבעת הגשת הבקשה הראשונה היה בן למעלה מגיל 12. תוצאה זו משיג המשיב בכך שהוא נותן תחילה רישיונות ארעיים לישיבה בישראל לתקופה של שנתיים, דבר שמביא לכך שבחלוף תקופה זו יהא המבקש בהכרח בן למעלה מגיל 14, שאז לפי פרשנותו של המשיב את סעיף 3א לחוק הוראת השעה, אין בידו לתת לו עוד רישיון לישיבת קבע בישראל. תוצאה זו אינה סבירה בעיני, ויש בה כדי לסכל את תכלית החקיקה שנועדה לאפשר מתן רישיונות לישיבת קבע לקטינים בני פחות מגיל 14.

על עמדה זו חזר בית המשפט לעניינים מינהליים כירושלים בעת: ס 8336/08 זחאייקה ואח' נ' שר הפנים, שניתן ביום 2.12.2008.

לסיכום:

21. כאמור, שתי הבנות היו בנות מתחת לגיל 14, עת הוגשה עבורן בקשת האחמ"ש. בתור שכאלו, הן על פי "נוהל ג'ודה" והן על פי התיקון לחוק האזרחות, זכאיות הבנות להירשם במעמד של תושבות קבע בישראל.
22. לאור חמתואר לעיל, נבקש להורות על שדרוגן של הבנות למעמד של קבע.

בכבוד רב ובברכה,

עדי לוסיגמן, עו"ד

לוט
יפוי כוח
הסכמת המשיב למתן אורכה
תצהיר פניה לוועדת ההשגה
נספחים א'-ב'